

Sygn. akt XI W 3822/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kowalski

Protokolant: Małgorzata Gardocka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2016 roku w W.

sprawy przeciwko **G. W.**

synowi I. i K.

urodzonemu (...) w W.

obwinionemu o to, że:

1. w dniu 5.11.2015 roku około godz. 11:40 w W. na ulicy (...) na wysokości numeru (...) kierował samochodem marki T. (...) o nr. rej. (...), znajdując się w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu,

tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 kw,

2. w tym samym miejscu i czasie nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdem,

tj. o wykroczenie z art. 94 § 1 kw,

I. obwinionego G. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów: z punktu 1 – stanowiącego wykroczenie z art. 87 § 1 kw, z punktu 2 – stanowiącego wykroczenie z art. 94 § 1 kw, i za to na podstawie wskazanych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 87 § 1 kw, art. 9 § 2 kw, art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 1500 (tysiąc pięćset) złotych;

II. na podstawie art. 87 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześć) miesięcy;

III. na podstawie art. 82 § 3 kpw zalicza obwinionemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 5 listopada 2015 roku jako równoważny grzywnie w wysokości 200 zł;

IV. na podstawie art. 29 § 4 kw na poczet zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego wobec obwinionego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 października 2016 roku do dnia 24 października 2016 roku;

V. na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 160 (sto sześćdziesiąt) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt XI W 3822/16

UZASADNIENIE

Obwiniony G. W. w dniu 5 listopada 2015 roku około godziny 11.40 przyjechał samochodem marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na ulicę (...) w W., gdzie zaparkował pojazd w miejscu dla osób niepełnosprawnych i wyszedł z samochodu do pobliskiego budynku. Około godziny 12:00 opuścił budynek, a obserwujący powyższe funkcjonariusze Policji M. P. i Ł. W. podjęli interwencję (notatka urzędowa – k. 1, protokół zatrzymania obwinionego – k. 2, zeznania świadka M. P. – k. 68v-69).

W trakcie kontroli okazało się, że obwiniony G. W., kierując przedmiotowym pojazdem, nie miał do tego uprawnienia. Uprawnienie to zostało mu cofnięte w dniu 14 października 2015 roku (notatka urzędowa – k. 1, zeznania świadka M. P. – k. 68v).

Policjanci wraz z obwinionym udali się do Szpitala (...), gdzie podczas badania moczu obwinionego wykryto obecność cannabinoli (wynik badania – k. 14). W pobranej od obwinionego w dniu zdarzenia o godzinie 15.40 krwi wykryto związku Delta 9 THC w ilości 0,73 ng/ml oraz inne substancje czynne (protokół pobierania krwi i sprawozdanie z analiz – k. 52-53).

Około godziny 12:00 w dniu zatrzymania stężenie środka odurzającego Delta 9 THC wynosiło we krwi obwinionego między 1 a 2,5 ng/ml. Obwiniony, kierując pojazdem, w przedmiotowym czasie znajdował się w stanie po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu (opinia biegłego toksykologa – k. 47-51).

Powyższy stan faktyczny wynika z niebudzących wątpliwości Sądu i niekwestionowanych przez strony (w zakresie istotnym z punktu widzenia przypisanych wykroczeń), w szczególności obwinionego G. W. (wyjaśnienia - k. 21, 73, 117) wyżej wskazanych dowodów. Nie ma żadnych podstaw, aby odmówić im w tej sytuacji wiarygodności.

Wiarygodna jest także opinia biegłego toksykologa, Z. W. (k. 47-51), z której jednoznacznie wynika, że obwiniony w chwili zatrzymania znajdował się w stanie po użyciu środka odurzającego działającego podobnie do alkoholu w rozumieniu art. 87 § 1 kw. Biegły w sposób wyczerpujący wyjaśnił na czym polegało pozostawianie przez kierującego pojazdem obwinionego w stanie po użyciu środka odurzającego; jakie miało to skutki oraz dlaczego stan ten odpowiada stanowi po użyciu alkoholu. Biegły przedstawił w swej opinii skutki dla reakcji organizmu kierującego po zażyciu substancji czynnej zawartej w marihuanie (Delta 9 THC), a więc w szczególności na zaburzenia percepcji, uczucie odprężenia lub euforii, zaburzenia myślenia i emocji, depersonalizację, omamy – w zależności od ilości w/w substancji czynnej. Jednoznacznie wskazał na obniżenie zdolności koncentracji kierowcy, upośledzenie koordynacji ruchów i precyzji manewrowania kierownicą. Biegły toksykolog w sposób przekonujący uzasadnił również jaka mogła być zawartość Delta 9 THC w organizmie obwinionego. Wyjaśnił również mechanizm ustalania zawartości tego związku w organizmie w zależności od częstotliwości palenia marihuany czy upływu czasu między paleniem a prowadzeniem pojazdu. W odniesieniu do obwinionego wskazał, że mając na uwadze w/w zależności - jeżeli po upływie około 3 godzin i 40 minut od zatrzymania, wykryto u niego substancję aktywną Delta 9 THC w ilości 0,73 ng/ml, to obwiniony musiał zażywać marihuanę nie później niż na 1-1,5 godziny przed zatrzymaniem, a stężenie środka odurzającego Delta 9 THC wynosiło we krwi obwinionego między 1 a 2,5 ng/ml. Swoje wnioski i stanowisko zajęte w opinii biegły w sposób przekonujący uzasadnił. Jako specjalista w dziedzinie toksykologii w sposób logiczny wykazał, że wbrew temu, co twierdził obwiniony, musiał on zażyć środek odurzający w postaci ziela konopi, w dniu zatrzymania, tj. na godzinę lub półtorej przed zatrzymaniem go, a nie dwa dni wcześniej, jak twierdził obwiniony. W tym zakresie wyjaśnienia obwinionego nie zasługiwały na wiarę, jednakże nie miały one wpływu na istotę wykroczenia z art. 87 § 1 kw.

Tym samym materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że obwiniony dopuścił się w dniu 5 listopada 2015 roku dwóch wykroczeń: z art. 87 § 1 kw oraz z art. 94 § 1 kw. Po pierwsze prowadził on na drodze publicznej pojazd mechaniczny, znajdując się w stanie po użyciu środka działającego podobnie jak alkohol; po drugie - prowadził tenże pojazd na drodze publicznej, nie mając do tego uprawnienia.

Przyjęta kwalifikacja prawna czynów obwinionego nie budzi żadnej wątpliwości.

Wniosek obwinionego o skazanie bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu zaproponowanej kary i środka karnego Sąd postanowił uwzględnić (k. 118). W świetle zebranych dowodów bowiem wyjaśnienia obwinionego - w zakresie istotnym z punktu widzenia przypisanych mu wykroczeń oraz okoliczności ich popełnienia nie budzą wątpliwości Sądu.

W razie orzekania o ukaraniu za dwa lub więcej wykroczeń, Sąd wymierza łącznie karę w granicach zagrożenia przewidzianych w przepisie przewidującym najsurowszą karę (art. 9 § 2 kw), wobec czego wymiar kary orzeczonej łącznie za dwa wykroczenia jakich dopuścił się obwiniony należało oprzeć na podstawie art. 87 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw.

Kara grzywny w wysokości 1500 zł stanowi dla obwinionego karę i wystarczającą, współmierną do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości każdego z czynów jakich dopuścił się obwiniony. Obwiniony dopuścił się wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji, mając pełną świadomość ich bezprawności. Wsiadając do samochodu w stanie po użyciu marihuany działał w sposób nieodpowiedzialny, nie licząc się z konsekwencjami, jakie jego zachowanie mogło wywołać tak dla niego, jak i innych uczestników ruchu. Jego zachowanie należy zdecydowanie napiętnować. Społecznie szkodliwe w stopniu znacznym jest także zachowanie obwinionego polegające na prowadzeniu pojazdów bez uprawnień. Wymierzona obwinionemu kara grzywny mieści się w granicach przewidzianych przez ustawę i odpowiada warunkom osobistym i majątkowym obwinionego. Nadto w ocenie Sądu zrealizuje cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec ukaranego, jak również spełni swoją rolę w zakresie społecznego oddziaływania. Okolicznością obciążającą jest karalność obwinionego za przestępstwa (k. 102-103). Obwiniony nie był natomiast karany za wykroczenia drogowe (k. 104).

Sąd orzekł nadto zgodnie z wnioskiem obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (art. 87 § 3 kw), mając na uwadze jego zakres i wymiar, wynikające z art. 29 § 1 i 2 kw. Zdaniem Sądu - okres 6 miesięcy zakazu będzie w odniesieniu do obwinionego wystarczający.

Na podstawie art. 82 § 3 kpw należało zaliczyć obwinionemu, na poczet orzeczonej kary grzywny, okres zatrzymania w dniu 5 listopada 2015 roku jako równoważny grzywnie w wysokości 200 zł, zaś na podstawie art. 29 § 4 kw - na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, należało obwinionemu zaliczyć okres zatrzymania prawa jazdy w dniach od 17 października 2016 roku do 24 października 2016 roku.

Na podstawie przepisów art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w wysokości 150 zł, ustaloną na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz koszty postępowania, tj. zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 160 zł, na którą składają się zryczałtowane wydatki postępowania (100 zł) i ryczałt za badanie chemiczne (60 zł) – odpowiednio: § 1 pkt 1 oraz § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia.